

— Zeker, tegen het einde der X^{de} eeuw was het mannelijk oir der Karolingiërs tot op twee vorsten na uitgestorven: Lotharius, Koning der Westfranken, en Karel, hertog van *Beneden-Lotharingen*. Lotharius stierf in 986 en een jaar daarna zijn zoon Lodewijk V, zonder erfgenaam. Karel moest hem opvolgen; maar deze had zich bij de West-franken gehaat gemaakt. Hugo Capet werd gekroond, en Karel eindigde zijn leven in de gevangenis. Ook zijn oudste zoon Otto, die hem in *Beneden-Lotharingen* opgevolgd was, stierf zonder erven. Lodewijk en Karel, jongere zonen van den gevangen Hertog, hem uit tweede huwelijk in zijn gevangenschap geboren, verkochten hun bezittingen en gingen naar Duitschland bij hun bloedverwant Koenraad II en zijn gemalin Gysela, in 1025. Lodewijk werd maarschalk aan 's Keizers hof, zijn broeder verkreeg gelijke waardigheid bij den aartsbisschop van *Mentz*; toen hij in 1030 gestorven was en zijn zoon Wigmann een jaar daarna, werd Lodewijk de erfgenaam der bezittingen aan den Rijn, die Karel verkregen had door leen, huwelijk en koop. Keizer Koenraad wist te bewerken, dat hij in plaats van die goederen aan den Rijn, van aartsbisschop Bardo andere kreeg in *Thüringen* en *Hessen*, die hij in 1036 in bezit nam. De Keizer zelf gaf zijn gunsteling daarbij een aanzienlijke landstreek in het Thüringerwoud, en Lodewijk kocht nog meer gronden van graaf Busso van *Gleichen* en Günther van *Kefernburg*. Rijksvorst werd Lodewijk, den Keizer alleen onderdaan; de kerkelijke goederen beheerde hij daarenboven als vicaris van den aartsbisschop van *Mentz*. Door zijn huwelijk met de rijke gravin Caecilia van *Sangershausen*, Koenraad's stiefdochter, breidde hij zijn bezittingen nog meer uit. Lodewijk de Saliër was de vrucht van dezen echt: bij zijn doop kreeg de vader een stuk lands van *Waltershausen* tot aan de *Werra*, van aartsbisschop Bardo, en zoo werd hij heer van *Eisenach*, straks, in 1047 door Keizer Hendrik III in al zijne bezittingen bevestigd.